

Nr 122.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pensionsförbättring åt regementsveterinären i fältveterinärkårens reserv Fritz Albin Setterbom; given Stockholms slott den 6 mars 1925.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

P. Albin Hansson

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 6 mars 1925.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Departementschefen, statsrådet Hansson anför:

I enlighet med Kungl. Maj:ts i proposition (nr 83) till 1918 års lagtima riksdag framlagda förslag, beslöt nämnda riksdag omorganisation av fältveterinärkåren, innefattande jämväl löneroglering för samma kår från och med år 1919. Enligt därförinnan gällande stat åtnjöt bataljonsveterinär löjtnants av andra klassen löneförmåner, eller lön 1,020 kronor och dagavlöning (3 × 365 =) 1,095 kronor samt inkvarterings- och servisbidrag 300 kronor. Till de 14 äldsta bataljonsveterinärerna utgick dessutom årligt tilllägg å lönen av 480 kronor. Sammanlagda avlöningsförmånerna för dessa

Bihang till riksdagens protokoll 1925. 1 saml. 103 häft. (Nr 122—123.) 198 25

äldsta bataljonsveterinärer utgjorde alltså 2,895 kronor. Å den stat för fältveterinärkåren, som blev gällande med år 1919, uppfördes sammanlagt 27 bataljonsveterinärbeställningar, varav 13 voro avsedda för de till tjänstären äldre bataljonsveterinärerna och övriga 14 för de till tjänstären yngre bataljonsveterinärerna. Enligt sistnämnda stat utgjorde de sammanlagda årliga avlöningsförmånerna för de äldre bataljonsveterinärerna 4,260 kronor samt för de yngre bataljonsveterinärerna 2,895 kronor. Efter nämnda omorganisation och lönereglering erhöles alltså de yngre bataljonsveterinärerna å den nya staten lika löneförmåner, som å den äldre staten tillkommit de till tjänstären äldsta 14 bataljonsveterinärerna.

Uti en till Kungl. Maj:t ställd skrift, dagtecknad den 1 maj 1924, anhöll regementsveterinären i fältveterinärkåren, bataljonsveterinären vid Norrlands trängkår Fritz Albin Setterbom, vilken alltjämt kvarstod å den före år 1919 gällande staten för fältveterinärkåren, om avsked med pension och fyllnadspension samt pensionsförbättring.

Över ansökningen infortrade Kungl. Maj:t *direktionens över arméns pensionskassa* utlåtande, och meddelade direktionen i yttrande den 21 maj 1924, att Setterbom vore berättigad att från och med månaden näst efter erhållet avsked tillträda pensionsförmåner med 1,200 kronor, därav 375 kronor i 7:e klassen av arméns pensionskassa och 825 kronor fyllnadspension från därtill anvisade statsmedel, men att han däremot icke vore berättigad att uppbära pensionsförbättring. Då Setterbom emellertid varit bataljonsveterinär på stat allt sedan den 27 augusti 1898 och åtnjöte tillfällig löneförbättring, ansåge direktionen, att rättvisa och billighet fordrade, att pensionsförbättring bereddhes honom. På grund härav anhöll direktionen, att Kungl. Maj:t måtte hos riksdagen utverka, att pensionsförbättring finge utgå till Setterbom med samma belopp, som enligt kungörelsen den 20 augusti 1919 (nr 538) vore tillerkänt äldre bataljonsveterinärer, som vid början av det år, då avgång från tjänsten ägde rum, uppnått minst 9 tjänstår, eller med 1,180 kronor för år.

Enligt beslut den 20 juni 1924 beviljade *Kungl. Maj:t* Setterbom avsked från innehavande bataljonsveterinärbeställning med skyldighet för honom att såsom regementsveterinär inträda i fältveterinärkårens reserv, varjämte Kungl. Maj:t i enlighet med direktionens förslag tillade honom pension och fyllnadspension med sammanlagt 1,200 kronor, att tillträdas från och med månaden näst efter erhållet avsked.

I anledning av frågan rörande pensionsförbättring åt Setterbom har *statskontoret* den 2 augusti 1924 avgivit utlåtande, och har statskontoret därvid till en början erinrat, hurusom 1919 års lagtima riksdag, med bifall till Kungl. Maj:ts i proposition (nr 276) därom gjorda framställning, beviljade medel för beredande av pensionsförbättring åt viss personal vid armén. Enligt de av

riksdagen godkända, genom kungörelse den 20 augusti 1919 (nr 538) fastställda grunderna för ifrågavarande pensionsförbättring ägde emellertid endast sådan å den från och med år 1919 gällande staten för fältveterinärkåren uppförd äldre bataljonsveterinär, vilken vid början av det år, då avgången ägde rum, uppnått minst 9 tjänstår, rätt att uppbära pensionsförbättring, och vore denna förmån i kungörelsen bestämd att utgå med ett belopp av 1,180 kronor årligen. Setterbom hade emellertid icke övergått å sistnämnda stat, och då han vidare icke övergått till den från och med 1922 provisoriskt gällande avlöningsstaten, vore icke heller bestämmelserna i kungörelsen den 22 juni 1922 (nr 336) med grunder för pensionsförbättring åt officerare och underofficerare samt civilmilitära beställningshavare vid armén och marinen på Setterbom tillämpliga.

Statskontoret erinrade vidare att — såsom framginge av det utav arméns och marinens avlöningssakkunniga den 14 februari 1919 avgivna betänkande, som legat till grund för nyssnämnda proposition nr 276 — orsaken till att endast äldre bataljonsveterinärer enligt omförmälda kungörelse den 20 augusti 1919 förklarats berättigade att uppbära pensionsförbättring vore att finna däri, att de sakkunniga ansett att några föreskrifter i avseende å pensionsförbättring för yngre bataljonsveterinärer för det dåvarande icke vore av nöden, alldenstund någon avgång av pensionsberättigad sådan personal icke kunde beräknas äga rum under de närmaste åren. De sakkunniga ansågo därför, att denna personal kunde tillsvidare, i avvaktan på genomförandet av en definitiv löne- och pensionsreglering, lämnas å sido. Emellertid uttalade de sakkunniga, att, därest det under mellantiden i något undantagsfall skulle bliva nödvändigt att ordna pensionsförhållandena för en eller annan sådan tjänst innehavare, frågan därom lämpligen syntes böra genom särskild framställning föreläggas riksdagen till avgörande.

Med hänsyn till vad de sakkunniga sålunda yttrat ansågo statskontoret, att pensionsförbättring borde utverkas åt Setterbom. Beträffande storleken av dylik pensionsförbättring ville statskontoret erinra om, att enligt nämnda sakkunnigas förslag sammanlagda pensionsbeloppet för äldre bataljonsveterinär beräknats efter 63 procent av sådan beställningshavares sammanlagda avlöning, inräknat den tillfälliga löneförbättringen. Då dylik äldre bataljonsveterinärs sammanlagda avlöning, inklusive tillfällig löneförbättring å 700 kronor, utgjorde 4,960 kronor, ansågs totalpensionen böra utgöra 3,125 kronor, eller i avrundat tal 3,100 kronor, och hade i enlighet härmed pensionsförbättringen fastställts till 1,180 kronor. Det syntes statskontoret, att man vid beräkning av beloppet av pensionsförbättring åt Setterbom borde tillämpa samma beräkningsgrund, som kommit till användning vid bestämmande av pensionsförbättring åt dessa äldre bataljonsveterinärer. I enlighet härmed skulle totalpensionen för Setterbom, vars sammanlagda avlöning, inklusive tillfällig löneförbättring å 700 kronor, uppginge till 3,595 kronor, utgöra 2,264 kronor 85 öre eller i avrundat tal 2,250 kronor. Då Setterbom efter erhållet avsked tillträtt kassa- och fyllnadspension med tillhoppa 1,200 kronor, borde sålunda pensionsförbättring utgå till honom med 1,050 kronor. Med anledning härav

tillstyrkte statskontoret, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Setterbom finge från och med månaden näst efter den, vari avsked från tjänsten ägt rum, under sin återstående livstid åtnjuta pensionsförbättring med 1,050 kronor årligen, att utgå enligt gällande grunder för pensionsförbättring för viss personal vid armén och från de för sådan pensionsförbättring anvisade medel.

Departements-
chefen.

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår har Setterbom intill sitt avskedstagande kvarstått å den före år 1919 gällande staten för fältveterinärkåren och är författningsenligt icke berättigad till pensionsförbättring. Med hänsyn till föreliggande omständigheter torde det emellertid få anses skäligt, att Setterbom, som uppburit tillfällig löneförbättring, beredes någon förhöjning av den till honom utgående pensionen. I fråga om pensionsförbättringens belopp ansluter jag mig till statskontorets förslag. Pensionsförbättringen torde böra utgå från och med månaden näst efter erhållet avsked samt bestridas från anslag, som är eller må varda beviljat till pensionsförbättring för viss personal vid armén. Vid pensionsförbättringens utbetalande bör avdrag äga rum för pensionstillägg, som må hava till Setterbom utgått enligt kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 360).

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att regementsveterinären i fältveterinärkårens reserv Fritz Albin Setterbom må från och med månaden näst efter erhållet avsked under sin återstående livstid uppbära pensionsförbättring till belopp av 1,050 kronor för år räknat, att åtnjutas i enlighet med bestämmelserna i kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 336) med grunder för pensionsförbättring åt officerare och underofficerare samt civilmilitära beställningshavare vid armén och marinen och utgå från anslag, som är eller må varda beviljat till pensionsförbättring för viss personal vid armén.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Tor Ericsson-Årje.